

Вярващият стотник

Ключов стих: „Когато Исус чу това, се учуди и каза на онези, които го следваха: **Истина ви казвам, не съм намерил такава голяма вяра, не, дори и в Израил.**“
Матей 8:10

Избрани стихове:
Матей 8:5-13

По време на земното Си служение Христос извърши много чудеса в Капернаум, който се намираше в Галилея, включително изцелението на слугата на стотника. В този разказ, макар да няма писмени данни, че този слуга е бил добър, вероятно е да се заключи, че стотникът е бил дисциплиниран човек. Такива хора обикновено търсят и наемат послушни слуги. Освен това, в диалога си с нашия Господ, той заяви, че е свикнал слугите му да правят това, което им заповядва. Въпреки че беше езичник, стотникът предложи на Исус просто да каже думата. Той вярваше, че Господ разполага с мощни средства, които не биха изисквали от Него лично да посети и докосне слугата, за да го изцели. Матей 8:5-9

Нашият ключов стих разкрива, че Исус е бил удивен от вярата на римския стотник. От друга страна, юдеите са били обхванати от неверие по отношение на истината, че Той е техният отдавна обещан Месия. „Казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и от запад и ще

седнат с Авраам, Исаак и Яков, който е възкръснал от мъртвите, в небесното царство. Но синовете на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина: там ще бъде плач и скърцане със зъби. И Исус каза на стотника: „Иди си; и както си повярвал, така да ти бъде.“ И слугата му се изцели в същия час.“ Матей 8:11-13

В тези думи има урок за нас, а именно, че способностите на Исус бяха неограничени. Освен това, Неговите благословения към нас са пропорционални на нашата готовност да ги приемем с вяра; защото „без вяра“ е невъзможно да угодим на Бога. (Евреи 11:6). По този начин онези, които не са способни да упражняват вяра, не могат да имат дял в благословенията, предлагани от небесното призвание, а трябва да чакат времето, когато Божието славно царство бъде установено на земята. Матей 6:10

Ядрото на класа на небесното царство беше еврейско от деня на Петдесетница в продължение на три години и половина, до момента, когато Корнилий беше приет като първият обърнат езичник. Оттогава „средната преградна стена“ между евреи и езичници, която преди това пречеше на последните да имат пълно участие в Божиите благословения, беше съборена. (Ефесяни 2:14). Оттогава до днес Господ е „призовавал“ и събрал ученици от всички народи.

Макар че верните от евреите ще имат дял в небесното царство, народът като цяло бил отхвърлен и хвърлен в „тъмнината“ на света. Те преживяха „плач и скърцане със зъби“ в

продължение на почти двадесет века. Според Писанията обаче ще дойде време, когато Бог милостиво ще прости греховете им и ще ги спаси от националната им слепота. (Йеремия 31:31-34). Те ще бъдат благословени, заедно с всички семейства на земята, в Месианското царство. Битие 12:3; 28:14

Колко трябва да се радват посветените светии на Бога на това чудно благословение. Всички, които приемат предложението за спасение и се подчиняват на великия замисъл на Небесния Отец да установи мир и правда за вечността, ще постигнат съвършен и вечен живот на земята. Откровение 21:1-5